



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 46. Res Ecclesiæ in Germania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

hoc S. Martini Augustodunensi postero-
re tempore inter Monasteria Franciæ ce-
leberrimo. Hugo vero Sanctis sui Or-
dinis adscriptus est, & ex his, quæ dicta
sunt, patet, unde Disciplina Regularis
traditio Cluniacum advenerit.

Sæculum X.
A. C. 910.

§. XLVI.

Res Ecclesiæ in Germania.

Adalgerius Archiepiscopus Hambur-
gensis senio fractus, cum ad res ge-
rendas tardior efficeretur, ex Corbeja
nova Hogerium advocavit, qui infirmum
adjuvaret. Interim Sergius Papa que-
relis Adalgerii ad se delatis permotus,
Ecclesiæ Bremensis privilegia, a Formoso
subtracta, reddidit, & quæ Gregorius &
Nicolaus Papæ S. Anshario & S. Rember-
to concesserant, confirmavit. Præterea
Adalgerio quinque Episcopos vicinos ad-
iunxit, qui Senem in Ministerio Episco-
pali sublevarent, Ecclesias subditas visi-
tarent, Verbum Dei prædicarent, Episco-
pos consecrarent. Quin & potestatem
dederat novos constituendi. Obiit Adal-
gerius nona Maji anno 909. post susce-
ptum Episcopatum vigesimo. Successit
Hogerius, qui illi Sedi annis septem præ-
fuit. Eum Hermannus Archiepiscopus
Coloniensis, postquam aliquantisper re-
pugnasset, ordinavit, Pallium Sergius
Papa, & Ferulam seu Baculum Pastora-

Adam. hist.
c. 42.

Hist. Eccles. Tom. XIII.

K

lem

Sæculum X. lem Ludovicus Rex dederunt. Disciplina
A.C. 912. nã Ecclesiasticã amantissimus, delin-
quentes severe castigabat, & utriusque
Diœcesis Monasteria diligentissime visi-
tabat. Ipso sedente Diœcesim Hambur-
gensẽ Sclavi, & Bremensẽ Hungari
depopulati sunt. Hogerius rebus huma-
nis subtractus est vigesima Decembris,
anno nongentesimo decimo quinto.

Hatto Archiepiscopus Moguntinus sub
idem tempus, nempe anno nongentesi-
mo duodecimo fati functus, duodecim
etiam Abbatibus præfuisse fertur. Qui-
busdam Regis corculum dicebatur, quod
Regi Arnulpho esset carissimus. Is Ci-
vitatem Moguntinam propius ad Rheni
ripam transtulit, & Herigerum antea
Abbatem Fuldensẽ Successorem ha-
buit.

Mabil. Sac. Eadem tempestate in Monasterio S.
V. Act. p. Galli inter complures monachos Sancti-
II. Sc. tate (*) & eruditione celebres Notge-
rus Balbulus eminebat. Puer nobilibus
paren-

(*) Nostra adhucdum ætate in Cœnobio San-
Gallensi, cujus Abbas dudum S. R. I. Principis
Dignitate fulget, Disciplinæ Regularis & omnis
eruditionis præfertim Linguae Hebraicæ studium
florebat. Nec virorum illorum Religiosorum ze-
lus intra domesticos parietes limitatur, sed ex
aliarum etiam provinciarum Monasteriis juvenes
Fratres

parentibus illi monasterio oblatus sub an- Sæculum X.
 num octingentesimum quadragesimum A. C. 912.
 Marcellum & Isonem præceptores ha-
 buit. Ifo natione Helvetus erat, &
 Marcellus Scotus, id est, Hibernus, qui
 a puero nomen *Moengal* gesserat. Ad Cœ-
 nobium S. Galli deductus est a Marco Epi-
 scopo, propinquo suo, qui ibi aliquam-
 diu commoratus est. Notgerus autem
 fuit corpore gracilis, acer ingenio, in ad-
 versis patiens, ad omnia mitis, Discipli-
 nam regularem laxantibus severus, sem-
 per orans, legens, libros scribens, aut
 docens. Quippe in Claustro inferiori-
 bus Scholis præfectus erat. Obiit anno
 nongentesimo duodecimo sexta Aprilis.
 Complures Hymnos composuit, *Sequen-
 tias* in prosa ad Missam recitandas, &
 inter opera ipsius celeberrimum Marty-
 rologium. Psalterium quoque in lin-
 guam Teutonicam transtulit.

Eodem anno nongentesimo duodeci-
 mo vigesima prima Januarii, Ludovico
 Germaniæ Rege juvene & improli de-
 cedente,

K 2

Fratres in Doctrina & literis instituendi illuc con-
 fluunt, quos inter R. P. Josephus a Gondola,
 quondam alumnus Monasterii nostri, hodie Epi-
 scopus Tempensis Suffraganeus Paderbornensis,
 se ibidem solida tam Benedictinæ Ascensis, quam
 Sacræ ernditionis principia hausisse grato ani-
 mo profiteretur.

Sæculum X. cedente, Caroli Magni posteritas in re
A. C. 912. gno Francorum ultra Rhenum posito ex-
 tinctæ est. Et tunc quidem, secundum
 ordinem Successionis hæctenus nunquam
 violatum, Carolus Simplex Rex Franco-
 rum Orientalium æque ac Occidenta-
 lium (*) proclamari debebat; at vero
 sive quod ob imbecillitatem contemneretur,
 sive quod Austrasiæ populi incolæ
 Neustriæ veteri odio averfarentur, Re-
 gem domi elegerunt. Ante omnes Ot-
 tonem Ducem Saxoniam sibi deposce-
 bant,

(*) Hæc vera quidem; sed Deus & populus
 Regna dispensant. Reges Franciæ ultra Rhenum
 jam tunc forsan provincias Germaniæ, utpote
 avitum Regnum suum, sibi vindicare jure po-
 tuissent, quando Carlomannus sine legitima prole
 (quippe Arnulphus illegitimo toro natus dicitur)
 & Carolus Crassus sine liberis decesserunt. At
 tunc obstabat Regum Franciæ Occidentalis ju-
 ventus; nunc vero ex Caroli Magni stirpe super-
 stes Carolus Simplex vix satis Neustriam in sua
 potestate continebat. Denique Carolus Magnus
 majus Imperium sibi subjecerat, & posteris reli-
 querat, quam ut ab uno alio, quam ipso Carolo
 Magno, regi posset. Ceterum a tempore Con-
 radi primi Regna Francorum, ultra Rhenanum
 seu Gallia, & cis Rhenanum seu Germania, ita
 divisa sunt, ut exinde nullo unquam vinculo con-
 nexa fuerint, & Regnum Germaniæ paulatim in
 eam formam, in qua hodie consistit, transire
 cœpit.

bant, qui senectutem suam obtendens Sæculum X.
 suavit, ut Conradum eligerent Ducem A. C. 912.
 Franconiæ, inimicum suum, quod eum Ditm. lib. 1.
 crederet ad imperandum Germanis se Suppl. Reg.
 magis idoneum. Tantus amor patriæ 911.
 fuit. Ergo Conradus communi omnium Herm. cont.
 consensu Rex Francorum Orientalium 912.
 creatus septem annis regnavit.

§. XLVII.

Leonis Obitus. Alexander & Constantinus Imperatores.

In Oriente Leo Philosophus jam diu al- Post. Theo.
 vo cita laborans, ineunte Quadragesi- p. 232. n. 32.
 ma anno 911. ita debilitatus est, ut ægre Sim. Magn.
 pro Concione dicere potuerit, quod illo n. 26.
 tempore Imperatores solebant. Popu-
 lo tamen congregato Fratrem suum Ale-
 xandrum Imperatorem pronunciavit,
 ejusque Tutelæ filium Constantinum,
 sexennem, quem anno superiore in Festo
 Pentecostes coronari jusserat, commen-
 davit. Obiit deinde Leo Imperator un-
 decima Maji, anno 911. postquam a mor-
 te parentis sui annis viginti quinque &
 tribus mensibus imperasset.

Complura Scripta hujus Principis
 nobis supersunt, præsertim Sermones in
 variis Festis habiti, ex quibus tres prima
 die Quadragesimæ pronunciati notan-
 tur. Sunt vero hi Sermones Declama- Bibliol. PP.
 tiones Sophisticæ, ex quibus magis Ora- Lugd. to. 17.
 toris p. 22.